

Zdenka Jančová

scénář k audioreportáži

V podvečer 22.2.2019 jsme se setkaly s pamětnicí Zdenou Jančovou. Pohotově nás začala hostit pitím a jídlem. Po připití minerálkou, začínáme s prvními zkouškami našeho nahrávání.

Začínáme s prvním dokumentováním s naší skupinou ze ZŠ Porubská 832 pod vedením paní učitelky Věry Novotné a pomalu ale jistě se dostáváme k příběhu našeho pamětníka, který Vám nyní představíme.

Paní Jančová se narodila v roce 1940 což znamená, že jí je 79 let a když skončila válka bylo jí pět. Ona a její rodina za války bydleli ve sklepě paní Milady Strakošové.

Bylo nás tam víc. Víím, že jsme měli tam takové desky položené, na tom jsme spali. Tam byla sestra mé maminky, které vyhořel dům v té válce a narodil se jim syn v roce 45, čili byl úplně malé miminko.

A jelikož měli pole a kravičku, tak dědeček paní Jančové každý den do toho sklepa nosil mléko, aby ty děti měly co pít.

Její tatínek pracoval ve Vítkovických železárnách, ale byl vyučený pokrývačem, její maminka byla vyučená švadlena a paní Jančová vystudovala střední odborné učiliště místního hospodářství a je také vyučená švadlena.

Mám dvě děti, syna Rostislava a dceru Petru.

Paní Jančová v Ostravě –Porubě žije celý život, ale narodila se ve Vítkovické porodnici. Jinak bydleli v bytě u Strakošů do jejích 6-7 let. Následně její tatínek koupil parcelu od paní Zindlerové a postavil tam rodinný domek, do kterého se poté přestěhovali a kde paní Jančová bydlela do své svatby a ještě asi rok.

Mezi tím si postavili družstevní byt svépomocí kde bydleli s manželem do roku 1972. Její tatínek dal část své parcely, kde následně postavili svůj rodinný domek, ve kterém bydlí od roku 1975 dodnes.

V tom našem bytě nahoře bydleli potom ruští vojáci. V ložnici maminy skříně si položili na zem a otevřeli si ty víka a spali v těch skříních. A nebo si pamatuju, jak na nebi lítaly ty letadla. To bylo tak vysoké, to byly jen takové hvězdičky, takové křížičky, si jako děcko pamatuju.

Na ulici kde bydlela paní Jančová byla vybuchlá bomba a zůstala tam velká díra, do které si jako děti chodívali hrát. Její soused Ladislav, který byl asi o 7 let starší, v ní našel granát a údajně ho vzal, vybuchl mu v ruce a utrl mu ji.

Později mu byla udělána protéza ruky, ale i tak se s tím nějak nechlubil a nerad to ukazoval.

Děkujeme všem za pomoc při projektu a především děkujeme paní Jančové, že se nám svěřila se svým příběhem.

Děkujeme(všichni)